

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 6. S. Nilus in Eremo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 983.

ficens spatium foret. Respondere parabat Nilus; at ille concitato equo effugit. Tandem in Monasterium S. Nazarii intrantem Abbas monachique magna Charitate excipiunt, utque ab itinere fatigatum foverent pisces vinumque apponunt. Nilo autem satis fuit pane & aqua refici. Tum rogavit, ut sibi habitus monasticus daretur, ea conditione, ut post lapsum quadraginta dierum ad illud monasterium, unde venerat, redire liceret. Abbati videbatur Nilo, quamprimum Habitum monasticum recepisset, curam alterius cujusdam monasterii esse committendam, quod Nilus absurdum esse ratus jam tunc juramento se obstrinxit, nunquam officium recipiendi, cui Dignitas esset annexa.

§. VI.

S. Nilus in Eremito.

p. 18.

Completis quadraginta diebus Nilum, ad monasterium Mercuriense reducem, Patres maximo lætitiæ sensu recipiunt, præprimis Fantinus, cui Nilus dulcissimo amicitiae fœdere junctus est. Cum deinde præclaræ juvenis dotes ad notitiam Joannis, complurium Monasteriorum Præpositi, devenissent, ille Nili obedientiam variis modis probavit, optimam indolem amare cœpit, & Novitium fratrem aliquamdiu apud se detinuit.

Exin-

Exinde Nilus consentientibus Patribus prope monasterium secessit in specum, ubi Altare S. Michaeli Sacrum erectum erat, ibique hoc ferme vitæ institutum amplexus est. Primo mane usque ad Tertiam scribebat; nam literas eleganter & velociter formabat. A Tertia usque ad Sextam ante Crucis effigiem versabatur, Psalterium recitans, & millies genuflectens. A Sexta usque ad Nonam sedebat, S. Scripturam & SS. Patres studiose legens. Tum Nona & Vesperis recitatis e Cella egressus animi relaxandi causa ambulabat, Deum tamen cogitans, quem in suis Creaturis laudabat & admirabatur, & selecta Patrum effata pensans. Post Solis occasum mensæ assidebat & vel solo pane, vel sine pane coctis oleribus, vel pro diversitate temporis arborum fructibus reficiebatur. Erat vero ejus mensa saxum grande & utcunque planum, pro patera contractæ testæ partem habebat. Nihil nisi aquam, & hanc etiam in mensura, bibebat. Si quod opus arduum in vitis antiquorum Patrum invenisset, illos imitari satagebat. Unde intra dies viginti duos bis tantum comedit, quem jejunandi modum ter servavit. Aliquando per integrum annum singulis tantum mensibus semel bibit, etsi nullo alio cibo quam sicco pane vesceretur. Sed hunc rigorem

Sæculum X.

A. C. 983.

p. 25.

p. 28.

Sæculum X. dimisit, ne pulmo penitus arefceret; A.C. 983. nam sibi primo solum octiduo vexabatur. Verum Quadragesimam sæpe sine ullo potu ciboque transigebat, solum Sanctam Communionem sumens. Nocturna una hora dormiebat, quo facilius cibus digereretur. Postea recitabat Psalterium, quinquies centies genuflectentum preces nocturnas & matutinas persolvebat, dicere solitus, Anachoretam multo plura & majora quam monachum in Congregatione viventem facere oportere. Ejus amictus erat saccus ex pellibus caprinis confusus, quo uno anno utebatur, cingulum autem funis, quem etiam non prius quam expleto unius anni spatio deponebat, morsus pediculorum, a quibus corrodebatur, patienter ferens. Non lectum, non sellam, non arcam, non manticam habebat; pro atramentario erat lignum cera obductum. Tantus erat paupertatis amor!

p. 37.

Cum quidam frater Nilum rogasset, ut ipsum contubernalem suscipere dignaretur & ægre obtinuisset, ait: *Pater mihi habeo tres argenteos; quid me agere, aut in quo consumere pecuniam vis?* Nilus respondit: *Da pauperibus, & nihil nisi Psalterium tuum serva.* Fecit ille, quod jubebatur; sed postquam aliquamdiu cum Sancto viro commoratus esset, tantam vitæ austeritatem fastidians, cum
Magi-

Magistro jurgari cœpit, ut eum ad iracundiam excitaret. Cui Nilus placidissime: *Frater mi, in pace vocavit nos Deus. Si jam tibi invisus sum, discede quocunque lubuerit. Deus comes sit. Intelligo enim te superbiam & Sacerdotii desiderium vincere non posse.* Alter iracensus: *Redde mihi tres argenteos meos, tunc abibo. Quid causæ fuit, ut eos darem pauperibus?* Respondit Nilus: *Frater mi, scribe in pagella, me boni hujus operis mercedem in Cælo recepturum, & Altari impone. Illico pecuniam tibi reddam.* Alter, ut experiretur, quo pacto Nilus, cui nec obolus erat, promissum impleret, scripsit, quod petebat. Tum Nilus accepta pagella, ad Monasterium Castellense descendit, & mutuos sibi datos tres argenteos discessuro fratri tradidit. Malus Monachus, desideria sua secutus, haud diu post e vivis abiit, & Nilus ad specum suum regressus, intra dies duodecim tribus descriptis Psalteriis, debitum suum solvit.

Annis exinde paucis elapsis beatus Fantinus Abbas in quoddam amentiaæ genus incidisse visus est, quod ejus virtutis & sanctitatis conscii potius cælestem instinctum crediderunt. Excessit e monasterio, atque per provinciam vagabundus, in questus & lamenta super Ecclesias, monasteria & libros effundebatur.

Sæculum X.

A. C. 983.

1. Cor. 7. 15.

Fantinus
Abbas

p. 45.

Saeculum X.
A. C. 983.

Fantinus
Abbas.

tur. Clamabat, asinis & mulis plenas esse Ecclesias, quas fœde inquinarent, monasteria combusta & destructa, libros madidos & perditos, quare imposterum sacra lectione esset carendum. Ubi aliquis fratrum e suo monasterio occurrebat, tanquam mortuum lugens dicebat: *Ego te peremi, fili mi!* Talia vociferans nolebat sub tecto degere, nec cibum, cui adsueverat, sumere, sed per deserta errans olera silvestria comedebat. Plurimi eum Divinitus admonitum incurSIONEM Saracenorum, qui brevi post totam regionem depopulati sunt, aut potius monasteriorum perniciem & Disciplinæ Regularis ruinam vaticinante animo indicare voluisse existimarunt. Nilus, videns tristem amici casum, vagantem sequebatur, & omnibus viribus persuadere conabatur, redeundum esse ad monasterium. Sed Fantinus affirmabat, nunquam se reversurum, brevi autem ex his vitæ miseris exiturum. Vera dixisse eventus paulopost docuit.

Nilo ad suam Cellam reverso, veniunt Patres Monasterii Fantini rogantes, ut se ad eorum monasterium conferret & ipsis Abbatem deligeret. Cum enim viri constantiam haberent exploratam, petere non sunt ausi, ut ipse Abbatibus munus susciperet. Ipse Monasterium ingreditur & Congregationem in Eccle-

Ecclesia convocat; tunc vero peracta Sæculum X.
A. C. 983.
prima oratione Lucas, defuncti Abbatis
Fantini germanus, Nili pedes complexus,
eum in nomine Sanctæ Trinitatis, & per
omnia, quæ Sacrosancta essent, obtesta-
ri cœpit, ut Abbatis Officium subire
vellet. Nilus dicta omnia in ipsum Lu-
cam retorfit, fratresque ad eum eligen-
dum compulit. Quamvis enim non ma-
gnam admodum Sacrarum Scripturarum
scientiam sibi comparasset, vir tamen e-
rat magnæ pietatis & rebus gerendis i-
doneus. Hac ratione Nilus tentationem
superavit.

§. VII.

Primi S. Nili Discipuli.

Sancto Nilo adhuc in specu suo commo-
rante, venit ad eum discipulus, no-
mine Stephanus, homo valde simplex, cu-
jus patientia & obedientia erat admira-
tione digna. Saracenis anno integro in
tota Calabria grassantibus, fama prævo-
lavit, eos etiam regionem Mercuriensem
adituros, & tam monasteria quam mo-
nachos excisuros. Omnes ergo in pro-
ximas arces diffugiunt, eosque Step-
hanus, qui tunc forte in monasterio S. Fan-
tini versabatur, secutus est, quia ad spe-
cum redire periculum manifestum non
permittebat. Ipse Nilus, cum procul
ex terræ pulvere aërem perturbante co-
gnosce-

p. 49.

p. 54.